Я побачив тебе з трамваю.
Ти все та ж голуба й ясна, —
тільки я, тільки я не розмаю
снігового сна.

Ти прийшла у вербляницю: "Здрастуй!
— про мене — хай верби цвітуть:
не топтатиму синього рясту,
у глуху виїжджаючи путь".

Ожило в душі незабутнє...
(Золотіє бань вінок)
і співає в далеке майбутнє
трамвайний дзвінок.
1924. Журнал ЗОРЯ (Дніпропетровськ). 1926, ч. 15, с. 2; передрук із збірки ПРОРОСТЕНЬ. 1926, с. 20.